

РЕШЕНИЕ

№ 1835

гр. София, 22.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Адриан Янев

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12366** по описа за **2020** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на Глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ - чл. 208 и следващите, във връзка с чл. 63, ал.1 изречение второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Делото е образувано по касационна жалба на Областна дирекция по безопасност на храните, чрез адв. Б., против Решение без номер и дата на оригинала, но посочено в жалбата с № 20199419/15.09.20г. на СРС, постановено по анд 21728/2017г., по описа на СРС, Наказателно отделение, 14-ти състав.

С решението на СРС е отменено Наказателно постановление № 65/16.02.2017г., издадено от директора на Областна дирекция „Безопасност на храните“ С.-град.

В касационната жалба се твърди, че решението е необосновано, неправилно и незаконосъобразно, не били установени правилно фактите и обстоятелствата, претендира се, че за задълженията по Регламент (ЕС)852/2004г. - т.8, т.12 и т.13 от преамбюла, е ангажирана отговорността на служителите на съответния оператор на предприятие, на които служители пряко са вменени функции по прилагането на добрите хигиенни практики при производството и преработката на храните. В случая било определено като отговорно лице зам. управителя Б. Г.-И., която следяла за спазване на хигиенните изисквания по регламента. В закона били предвидени както санкции за физическите лица, така и за юридическите лица. Счита нарушението,

описано в акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и в наказателното постановление (НП). Счита, че съдът не е обсъдил събраните по делото писмени и гласни доказателства, в това число се позовава на подписването на АУАН и протокола от проверката от наказаното лице без възражения. Изискването за чистота на повърхностите на технологичното оборудване, които са в досег с храната, следвало да се спазва постоянно при извършване на дейността на обекта. Нарушението било доказано конкретно и индивидуализирано, безспорно били известни както нарушителя, така и неговата вина, претендира и спазване на законовите изисквания при издаването на АУАН и НП. Иска от съда да постанови отмяната на съдебното решение като неправилно и да потвърди НП, като присъди на касатора направените разноси.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Б., който поддържа касационната жалба и иска то съда да уважи същата.

Прокурорът- К. при СГП, представи заключение, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена, от значение според него е фактът, че проверката била извършена по време на приготвянето на храна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, XI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна в производството пред районния съд и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното и съдържанието на касационната жалба, съдът счита, че същата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

За да постанови решението си СРС е приел спазване на формалните изисквания при издаването на АУАН и НП. Актосъставителят е възприел пряко всички елементи от фактическия състав на нарушението, но вписал субективни изводи в констативния протокол и в АУАН, неподкрепени с доказателства и факти, според съда е могло да се извърши изпитване на работните повърхности и приготвената храна, от които да се направи извод за замърсяване, което не било сторено, а възраженията на наказаното лице, че констатираните замърсявания са в следствие на текущия процес на приготвяне на храна, не били оборени.

Като втора категория аргументи въззивният съд е обсъдил възможните наказателно-отговорни лица - съгласно чл.48, ал.2 от Закона за храните отговорността била на търговеца, която била обективна, но вместо това била ангажирана отговорността на конкретно физическо лице, без да са събрани доказателства за това. Този извод е формиран въз основа на приобщеното по делото „Указание за провеждане на санитарния режим“, за което не било ясно от кого е издадено, имало дописване и подпис на Б. Г. -И., но от една страна било посочено, че тя била отговорник на зала, а не на работните помещения, а от друга, ако този акт е издаден от работодателя, то той съставлявал вътрешен акт, който не бил годен да прехвърли отговорността му. Можел да послужи за ангажиране на дисциплинарна отговорност, но не и на адм.наказателна.

На трето място въззивният съд е посочил, че НП е издадено при непълнота на

доказателствата и в противоречие със събраните в хода на производството-конкретното лице било отговорно за спазването на санитарния режим в залата, извън която са работните помещения, в които се приготвяла храната, а от друга страна, неспазването на разписани от работодателя правила е въпрос, касаещ трудовата дисциплина. Отговорност за нарушението носело юридическото лице.

На първо място, приложената с НП санкционна разпоредба на чл. 48, ал.1 от Закона за храните - отменен с § 2 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за храните - ДВ, бр. 52 от 9 юни 2020 г., в сила от 09.06.2020 г. предвижда налагането на глоба за нарушаване на разпоредбите на този закон - извън случаите по чл.38 до чл. 47. В случая санкцията е наложена за нарушаване на Приложение II, Глава V. „а“ от Регламент (ЕО) № 852/2004, съгласно диспозитива на НП. В мотивите на НП е посочено, че е описаното в него от фактическа страна е допуснато нарушение на Приложение II, Глава V. „а“ от Регламент (ЕО) № 852/2004, във връзка с чл.2,от Наредба №1/2016г. за хигиената на храните. Съгласно нормата на наредбата, производителите и търговците на храни, включително лицата, които осъществяват първично производство на храни и свързани с това производство дейности, са длъжни да спазват хигиенните изисквания към първичното производство на храни, обектите за производство и търговия с храни и условията за производство и търговия с храни, регламентирани в Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно хигиената на храните (ОВ, специално българско издание, 2007 г., глава 13, том 44).

Съгласно на Приложение II, Глава V „Изисквания към оборудването“, т.1, буква „а“ от Регламент (ЕО) № 852/2004 : " 1. Всички предмети, инсталации и оборудване, с които храните влизат в контакт, трябва да са: а) ефективно почистени, а когато е необходимо, дезинфекцирани. Почистването и дезинфекцията да се извършват с честота, достатъчна за избягване на всякакъв риск от замърсяване;" Приложение II към Регламента е озаглавено „Общи хигиенни изисквания за всички оператори на предприятия за храни (с изключение на тези, за които се прилага приложение I)“, ,

Член 4 от Регламента, озаглавен „Общи и специфични хигиенни изисквания“, предвижда в параграф 2:

„Операторите на предприятия за храни, които осъществяват етап от производството, преработката или разпространението на храни след етапите, за които се прилага параграф 1, спазват общите хигиенни изисквания, определени в приложение II [...]“.

Съответните съображения от преамбюла на регламента, на които адв. Б. се позовава в касационната жалба и в съдебно заседание, имат следното съдържание:

„(8) Необходим е цялостен подход за осигуряване на безопасността на храните от мястото на първичното производство до включително пускането на пазара или износа. Всеки оператор на предприятие за храни по хранителната верига следва да гарантира, че безопасността на храните не е застрашена.

(...)

12) Безопасността на храните е резултат от няколко фактора: законодателството следва да установи минимални хигиенни изисквания; следва да е налице официален контрол за проверка на съответствието на операторите на предприятия за храни, а операторите на предприятия за храни следва да въвеждат и изпълняват програми и процедури по безопасност на храните, които се основават на принципите на HACCP.

13) Успешното изпълнение на процедурите, основани на принципите на HACCP, изисква пълното сътрудничество и ангажираност на служителите на съответния

оператор на предприятие за храни. За тази цел служителите следва да бъдат обучени. Системата НАССР е инструмент, който помага на операторите на предприятия за храни да постигнат по-висок стандарт на безопасност на храните. Системата НАССР не следва да се счита за метод за саморегулиране и не следва да замества официалния контрол.“

От съдържанието на съображение 13 от преамбюла на регламента - за пълното сътрудничество и ангажираност на служителите на съответния оператор на предприятие за храни, следва, че целта за "ангажираност и сътрудничество" се постига единствено чрез обучение на служителите. Нито от съдържанието на тази разпоредба нито от съдържанието на останалите две - съображение 8 и 12 от регламента, не следва възможност за ангажиране отговорността на служителите за неспазване на нормите на регламента. Както следва изрично от чл.4 , параграф 2 от Регламента, операторите на предприятия за храни носят отговорността за спазването на изискванията на Приложение II към Регламента. Самото приложение е озаглавено „Общи хигиенни изисквания за всички оператори на предприятия за храни“, което също недвусмислено сочи на отговорност на операторите на предприятия за храни.

От изложеното следва, че посочените като нарушени разпоредби на Регламент (ЕО) № 852/2004: касаят отговорност на операторите на предприятия за храни, в конкретния случай - юридическото лице [фирма], стопанисващо проверки търговски обект "закусвалня" на пазар С. в [населено място].

Следователно, с процесното НП е ангажирана отговорност на физическо лице, което не е субект на отговорността по посочените като нарушение разпоредби. Само този аргумент е достатъчен за касационната инстанция, без да се обсъждат останалите аргументи на въззивния съд, за да формира извод за правилност на извода за незаконосъобразност и отмяната му.

Предвид на всичко изложено, съдебното решение е правилно, постановено в съответствие със закона, не се установяват соченото от касатора основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК - неправилно приложение на закона. При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XI - ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 2020г., постановено по НАХД № 21728/2020г. на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: